

Asia T-35/01

Shanghai Teraoka Electronic Co. Ltd

vastaan

Euroopan unionin neuvosto

Polkumyynti — Lopullisen polkumyyntitullin käyttöön ottaminen —
Kiinasta peräisin olevat elektroniset vaa'at — Markkinatalouden ehdoin toimiva
yritys — Vahingon määrittäminen — Syy-yhteys — Puolustautumisoikeudet

Yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen tuomio (laajennettu
neljäs jaosto) 28.10.2004 II - 3671

Tuomion tiivistelmä

1. *Yhteinen kauppapolitiikka — Polkumyyntiin vastaiset toimenpiteet — Sellaisesta maasta, jossa ei vallitse markkinatalous, vievien yritysten yksilöllinen kohtelu — Edellytykset — Toimielinten harkintavalta — Tuomioistuinvalvonnan rajat*
(Neuvoston asetus N:o 384/96)
2. *Yhteinen kauppapolitiikka — Polkumyyntiin vastaiset toimenpiteet — Polkumyyntimargi-
naali — Normaaliarvon määrittäminen — Asetuksen N:o 384/96 2 artiklan 7 kohdan*

b alakohdassa tarkoitetusta sellaisesta maasta, jossa ei vallitse markkinatalous, peräisin oleva tuonti — Markkinatalousmaita koskevia säännöksiä sovelletaan ainoastaan asetuksen N:o 384/96 2 artiklan 7 kohdan c alakohdassa mainitut kumulatiiviset edellytykset täytettäviin tuottajiin — Tuottajien todistustaakka

(Neuvoston asetuksen N:o 384/96 2 artiklan 7 kohta ja asetus N:o 905/98)

3. *Yhteinen kauppapolitiikka — Polkumyynnin vastaiset toimenpiteet — Vahinko — Vahingon eri osatekijöiden arviointi kyseessä olevan tuotteen markkinoiden segmentti-kohtaisen tarkastelun avulla — Edellytykset*
(Neuvoston asetuksen N:o 384/96 3 artikla)

4. *Yhteisön oikeus — Tulkinta — Menetelmät — Tulkinta yhteisön tekemien kansainvälisten sopimusten valossa — Asetuksen N:o 384/96 tulkinta vuoden 1994 GAT:in polkumyöntikoodin valossa*
(Tullitariffeja ja kauppaa koskevan yleissopimuksen VI artiklan täytäntöönpanosta tehty sopimus, "vuoden 1994 polkumyöntikoodi"; neuvoston asetus N:o 384/96)

5. *Yhteinen kauppapolitiikka — Polkumyynnin vastaiset toimenpiteet — Vahinko — Käsite "polkumyynnillä tapahtuva tuonti" — Kaiken samasta maasta, jonka on todettu harjoittavan polkumyöntiä, peräisin olevan tuonnin huomioon ottaminen — Rajat*
(Neuvoston asetuksen N:o 384/96 3 artikla)

6. *Yhteinen kauppapolitiikka — Polkumyynnin vastaiset toimenpiteet — Vahinko — Vahingon määrittelemiseksi huomioon otettujen alustavien tietojen ja lopullisten tietojen eroavaisuus — Hyväksyttävyyys*
(Neuvoston asetus N:o 384/96)

7. *Yhteinen kauppapolitiikka — Polkumyynnin vastaiset toimenpiteet — Vahinko — Tuonti — Velvollisuutta verrata polkumyöntihinnoin tuotujen tuotteiden polkumyöntimarginaaleja alihinnoittelumarginaaleihin ei ole*
(Neuvoston asetuksen N:o 384/96 3 artikla)

8. *Yhteinen kauppapolitiikka — Polkumyynnin vastaiset toimenpiteet — Käsite "yhteisön tuotannonala" — Ullottuvuus*
(Neuvoston asetuksen N:o 384/96 4 artiklan 1 kohta)
9. *Yhteinen kauppapolitiikka — Polkumyynnin vastaiset toimenpiteet — Vahinko — Huomioon otettava ajanjakso — Toimielinten harkintavalta*
(Neuvoston asetus N:o 384/96)
10. *Yhteisön oikeus — Periaatteet — Puolustautumisoikeudet — Noudattaminen hallinnollisissa menettelyissä — Polkumyynti — Toimielinten velvollisuus toimittaa tietoja kyseessä oleville yrityksille — Ullottuvuus — Ilmoittamisen muodot — Kymmenen päivän määräajan noudattamatta jättäminen — Vaikutus — Edellytykset*
(Neuvoston asetuksen N:o 384/96 20 artikla)
11. *Yhteinen kauppapolitiikka — Polkumyynnin vastaiset toimenpiteet — Menettelyn kulku — Yli vuoden kesto — Hyväksyttävyyden edellytys — Viidentoista kuukauden pakottavan määräajan noudattaminen*
(Neuvoston asetuksen N:o 384/96 6 artiklan 9 kohta)

1. Kauppapoliittisten suojatoimenpiteiden alalla yhteisön toimielimillä on laaja harkintavalta, koska ne taloudelliset, poliittiset ja oikeudelliset tilanteet, joita toimielinten on arvioitava, ovat monitahoisia.

toimielinten on arvioitava voidakseen määrittää, toimiiko vientiä harjoittava yritys markkinataloudessa ilman merkittävää valtion puuttumista ja voiko se tämän vuoksi saada markkinataloudessa toimivan yrityksen aseman.

Tästä seuraa, että yhteisöjen tuomioistuinten tällaisiin toimielinten arviointeihin kohdistaman valvonnan on kohdistuttava vain siihen, että menettelysääntöjä on noudatettu, että riidanalaisen ratkaisun perustana olleet tosiseikat pitävät asiallisesti paikkansa, ettei näitä tosiseikkoja ole arvioitu ilmeisen virheellisesti tai ettei harkintavaltaa ole käytetty väärin. Sama koskee kyseessä olevassa maassa esiintyviä oikeudellisia ja poliittisia tilanteita, joita yhteisön

(ks. 48 ja 49 kohta)

2. Polkumyyntiä koskevan perusasetuksen N:o 384/96 2 artiklan 7 kohdasta ja sitä muuttavan asetuksen N:o 905/98 joh-

danto-osasta ilmenee ensinnäkin, että yhteisön toimielinten on Kiinasta peräisin olevan tuonnin tilanteesta toteutettava tapauskohtainen tutkinta, koska Kiinaa ei voida vielä pitää markkinatalousmaana. Kiinasta peräisin olevan tuotteen normaaliarvo voidaan näin ollen määrittää markkinatalousmaihiin sovellettavien säännösten mukaisesti ainoastaan, jos osoitetaan, että kyseinen tuottaja tai kyseiset tuottajat toimivat markkinatalousolosuhteissa.

mainitut edellytykset ovat kumulatiivisia, joten kyseessä olevan tuottajan on täytettävä ne kaikki, jotta se voisi saada markkinataloudessa toimivan yrityksen aseman.

(ks. 52—54 kohta)

Toiseksi tästä säännöksestä ilmenee, että todistustaakka on sellaisella vientiä harjoittavalla tuottajalla, joka haluaa saada markkinataloudessa toimivan yrityksen aseman. Tämän vuoksi yhteisön toimielinten ei tarvitse osoittaa, että vientiä harjoittava tuottaja ei täytä tämän aseman saamisen edellytyksiä. Sen sijaan yhteisön toimielinten on arvioitava, riittävätkö vientiä harjoittavan tuottajan toimittamat seikat osoittamaan sen, että perusasetuksen 2 artiklan 7 kohdan c alakohdassa asetetut edellytykset täyttyvät, ja yhteisöjen tuomioistuimen on tarkistettava, onko tämä arvio ilmeisen virheellinen.

3. Määritettäessä vahinkoa polkumyyntiä koskevan perusasetuksen N:o 384/96 3 artiklan nojalla tämän artiklan 8 kohdasta ei ilmene, että kyseessä olevien tuotteiden segmenttikohtainen tutkimus olisi poissuljettu ja että keski-vertolaskelman tekemistä vaadittaisiin. Yhteisön toimielimet voivat näin ollen suorittaa kyseessä olevien tuotemarkkinoiden segmenttikohtaisen tutkimuksen arvioidakseen vahingon eri osatekijät, muun muassa jos muuta menetelmää käyttäen saadut tulokset syystä tai toisesta osoittautuvat harhaanjohtaviksi, kunhan vain kyseinen tuote otetaan kokonaisuudessaan asianmukaisesti huomioon.

Tästä säännöksestä ilmenee myös, että 2 artiklan 7 kohdan c alakohdassa

Tilastotieteilijöiden hyvin tunteman ilmiön mukaan eri tuoteryhmiä käsittävän tuotteen kokonaishintakehityksen laskenta (joka perustuu määrien ja myyntiarvojen kehittymiseen) vääristyy,

jos myyntihinnat ja myyntimäärän kehittyminen eroavat huomattavasti toisistaan eri ryhmissä. Tällöin komissio voi laskea hintakehityksen kunkin tuoteryhmän osalta.

jonka on havaittu harjoittavan polkumyyntiä. Sitä vastoin sellaista tuontia, joka on peräisin vientiä harjoittavalta tuottajalta, jolle on myönnetty nollan tai vähimmäismäärän suuruinen polkumyyntimarginaali, ei voida pitää "polkumyynnillä tapahtuvana tuontina" vahinkoa määritettäessä.

(ks. 127 ja 196 kohta)

4. Yhteisön oikeuden säädöksiä on tulkittava mahdollisuuksien mukaan kansainvälisen oikeuden mukaisesti erityisesti silloin, kun yhteisön säädöksillä on tarkoitus nimenomaan panna täytäntöön yhteisön tekemä kansainvälinen sopimus, ja tämä koskee myös polkumyyntiä koskevaa perusasetusta N:o 384/96, joka on annettu vuoden 1994 polkumyynikoodista aiheutuvien kansainvälisten velvoitteiden täyttämiseksi.

Tämän artiklan 4 kohtaa on tulkittava siten, että sillä sallitaan tietystä maasta peräisin olevan tuonnin huomioon ottaminen vain siltä osin, kuin se on peräisin sellaiselta vientiä harjoittavalta tuottajalta, jonka on todettu harjoittavan polkumyyntiä. Näin ollen sellaisesta maasta peräisin oleva tuonti, jonka suhteen polkumyynnimarginaalin on osoitettu olevan vähimmäistasoa suurempi, voidaan ottaa kokonaisuudessaan huomioon vain siinä tapauksessa, ettei viimeksi mainittuun sisälly yhtään sellaista vientiä harjoittavaa tuottajaa, jolle on myönnetty nollan tai vähimmäistason suuruinen polkumyynnimarginaali.

(ks. 138 kohta)

5. Polkumyyntiä koskevan perusasetuksen N:o 384/96 3 artiklassa oleva käsite "polkumyynnillä tapahtuva tuonti" kattaa kaikki sellaiset liiketoimet, jotka tapahtuvat polkumyynnillä. Koska kaikkien yksittäisten liiketoimien tutkiminen on kuitenkin mahdotonta, vahinkoa tutkittaessa on huomioon otettava kaikki sellainen tuonti, joka on peräisin miltä tahansa vientiä harjoittavalta tuottajalta,

Tästä seuraa perusasetuksen 3 artiklan päämäärän ja tarkoituksen valossa, että käsite "polkumyynnillä tapahtuva tuonti" ei kata sellaiselta vientiä harjoittavalta

tuottajalta peräisin olevaa tuontia, joka ei harjoita polkumyyntiä, siitäkään huolimatta, että se toimii maassa, jolle on myönnetty vähimmäistasoa suurempi polkumyyntimarginaali.

(ks. 158—162 kohta)

6. Polkumyyntistä johtuvan vahingon määrittelemiseksi huomioon otettujen alustavien tietojen ja lopullisten tietojen mahdollisten erojen osalta on todettava, että polkumyyntitutkimus on todellisuudessa jatkuva prosessi, jonka kuluessa lukuisia päätelmiä tarkistetaan koko ajan uudelleen. Näin ollen ei ole mahdotonta, että yhteisön toimielinten lopulliset päätelmät eroavat jonakin tutkimuksen tietynä ajankohtana esitetyistä päätelmistä. Alustavia tietoja voidaan näet määritelmän mukaan muuttaa tutkimuksen kuluessa. Tästä seuraa, että yrityksen väite, jonka mukaan vahinkoa koskevien alustavien tietojen ja lopullisten tietojen ristiriitaisuus ilmentäisi jollain tavoin kyseisten tietojen objektiivisuuden ja luotettavuuden puuttumista, ei ole perusteltavissa. Lopuksi on syytä korostaa, että vahingon on näytettävä syntyneen hetkellä, jolloin suojatoimenpiteiden käyttöönottamista koskeva toimi toteutettiin.

(ks. 182 kohta)

7. Polkumyyntiä koskevassa perusasetuksessa N:o 384/96 ei säädetä yhteisön tuotannonalalle aiheutuneen vahingon määrittämisen osalta, että polkumyyntin kohteena olevien tuotteiden polkumyyntimarginaaleja pitäisi verrata alihinnoittelumarginaaleihin vastaaviin yhteisön tuotteisiin nähden, ja että tämän vertailun perusteella, kun siinä ilmenee, että polkumyyntimarginaali on pienempi kuin alihinnoittelumarginaali, pitäisi todeta, ettei yhteisön teollisuudenalalle aiheutunut vahinko johdu polkumyyntistä, vaan muista tekijöistä, kuten viejien saamista luonnollisista kustannus- eduista.

(ks. 219 kohta)

8. Polkumyyntiä koskevan perusasetuksen N:o 384/96 4 artiklan 1 kohdan mukaan "yhteisön tuotannonalalla" tarkoitetaan samankaltaisten tuotteiden tuottajia yhteisössä kokonaisuutena tai niitä tuottajia, joiden yhteinen tuotanto muodostaa pääosan kyseisten tuotteiden koko yhteisön tuotannosta. Näin ollen tämä käsite ei kata ainoastaan tutkimukseen osallistuneita yhteisön tuottajia.

(ks. 257 kohta)

9. Yhteisön toimielimillä on laaja harkintavalta, kun ne polkumyymintimenettelyssä päättävät, mikä ajanjakso otetaan huomioon vahinkoa määritettäessä.

myyntitullin käyttöönnottamisesta annetun asetuksen pätemättömyyden vain silloin, kun yritykset, joita hallinnollinen menettely koskee, eivät tämän laiminlyönnin vuoksi ole kyenneet tehokkaasti puolustamaan etujaan.

(ks. 277 kohta)

10. Puolustautumisoikeuksien kunnioittaminen on yhteisön oikeuden perusperiaate. Tämän periaatteen mukaan, jonka vaatimukset esitetään polkumyymintä koskevan perusasetuksen N:o 384/96 20 artiklassa, yrityksille, joita polkumyymintäasetusta edeltävä tutkimusmenettely koskee, on hallinnollisen menettelyn aikana annettava mahdollisuus tehokkaasti esittää kantansa väitettyjen tosiseikkojen ja asianhaarojen todenmukaisuudesta ja merkityksellisyydestä ja niistä todisteista, joita komissio on käyttänyt polkumyynnin ja siitä yhteisön teollisuudenalalle aiheutuvan vahingon olomassaoloa koskevan väitteensä tukena.

Jos tietyt seikat jätetään mainitsematta lopullisessa ilmoituksessa, tällä ei loukata yritysten puolustautumisoikeuksia, jos on näytetty toteen, että ne ovat saaneet tiedon näistä seikoista muussa yhteydessä sellaisena ajankohtana, että niiden on vielä ollut mahdollista tehokkaasti esittää näkemyksensä tältä osin ennen kuin komissio on tehnyt ehdotuksensa riidanalaisen asetuksen antamiseksi.

Niiden tosiseikkojen ja oleellisten asianhaarojen, joiden perusteella komissio aikoo ehdottaa neuvostolle lopullisten toimenpiteiden käyttöönnottamista perusasetuksen 20 artiklan 4 kohdan mukaisesti, lopullisen ilmoittamisen riittämättömyys aiheuttaa lopullisen polku-

Vaikka näillä yrityksillä pitää olla kymmenen päivän vähimmäismääräaika sellaisten mahdollisten huomautusten jättämistä varten, jotka koskevat seikkoja, joita ei mainita niille toimitetuissa tiedonannoissa, ja vaikka tätä määräaikaa ei olekaan noudatettu, tämä asianhaara ei sinänsä voi aiheuttaa riidanalaisen asetuksen kumoamista. On nimittäin vielä selvitettävä, vaikuttaako se seikka, etteivät yhteisön toimielimet ole myöntäneet yrityksille perusasetuksen 20 artiklan 5 kohdassa säädettyä määräaikaa niiden pyynnöistä

toimitettujen lisätietoja koskevien mahdollisten huomautusten esittämistä varten, konkreettisesti niiden puolustautumisoikeuksiin kyseisessä menettelyssä.

(ks. 287—290, 292, 330 ja 331 kohta)

tään ohjeellisesta määräajasta, jonka pituus on yksi vuosi, ja pakottavasta määräajasta, jonka pituus on viisitoista kuukautta. Nämä kaksi määräaikaa tarkoittavat sitä, että jos yhteisön toimielimet eivät ole päättäneet tutkimusta yhden vuoden pituisen ohjeellisen määräjän kuluessa, perusasetuksella annettujen menettelysääntöjen noudattamiseksi riittää se, että tutkimus päätetään pakottavan, viidentoista kuukauden pituisen määräjän kuluessa, eikä tällöin ole tarpeen tutkia, onko tämä ohjeellisen määräjän ylittävä mutta pakottavaa määräaikaa lyhyempi aika kohtuullinen suhteessa käsiteltävänä olevan asian asianhaaroihin.

11. Polkumyyntiä koskevan perusasetuksen N:o 384/96 6 artiklan 9 kohdassa sääde-

(ks. 348 kohta)